

Koslagt følger skrivelse av 7de April fra Lensmann i Ge Kenge, Karasjok, til undertegnede tililikemed det i skrivelsen omhandlede gull.

*seh and
large area*

Gullet er utvinnet i 1924 og 1925 av John Balto ved vaskning med render (sluice-boxes) et par hundrede meter fra grense-elven Skiettsiam Jokka ca. 4 kilometer nedenfor Jørgas Luobal skog-stue i Karasjok. Gullet kommer fra en rustikkende fjell-knaus og har sittet i sprekkerne i den sverste opsprukne, del av fjellet, som hvad Svenskerne kaller "Sprick-fyllnad" i ordets bokstavelige forstand. Som det vil sees er det altsammen sterkt flatttrykt, det vil sige, at det har formen efter de sprekker; som det har sittet i. Videre vil det bemerkes, at det er fullstendig fritt for vedhengende fjell. Forekomsten leder tanken hen på de store nikkel-forekomster i Ny-Caledonien, hvor nikkel-malmen, garnierit, sitter som plater på sprekkerne i den sverste, opsprukne, del av serpentinen. Slikart man i Ny Caledonien er kommen ned på kompakt, ikke opsprukken, serpentin, er det kloss forbi med nikkel-malmen. Det er en iagttagelse, man har hat anledning til å gjøre på en mengde steder utover jord-kloden, at "alluvialt" gull gjerne vil gå et stykke ned i "bed-rock", men man har aldrig tenkt nære over sammenhengen hermed.

Det av John Balto utførte arbeide må betraktes som undersøkelse. Man har hittil ikke kunnet finne nogen drivverdig "alluvial" gull-forekomst, og jeg anser det for lidet sannsynligt, at han vil være istand til å finne nogen.

Denne gull-forekomst er så karakteristisk og så merkelig, at jeg skulde henstille til departementet ikke å opsmelte disse ca. 32 gram, men reservere det for en samling, i alle fall inntil videre. For beregningen av verdien (innkøps-sommen) må man kunne sette sølvgehalten til 6 %, den i Karasjok-gullet almindelige og gehalten av rent gull altså til 94 %.

Finmarkens Bergmester-Embete.

(Signé) G. Henriksen.